IPA LIMBURG-ZUID

IPA NEDERLAND
International Police Association

KRONIEK

Jaargang 66 - nummer 267 - juni 2025

COLOFON

IN DEZE UITGAVE

03 Inhoud / Colofon
04 Bestuur
05 Nieuwe leden
07 Woord vooraf
08 Mededelingen
08 IPA Nederland
08 IPA Kreta
09 Notulen bestuursvergadering
11 Forelvissen Reuver
13 Bezoek KMar en douane
14 IPA Limburg-Noord 50 jaar
14 Memorial Day 25 mei
15 Euregioactiviteiten
17 Bert vertelt
21 IPA reis 2025 Duitsland
22 Politieverhalen Jo Kaiser
25 Aanmelden als nieuw lid
26 Frans in memoriam

CONTRIBUTIE
Voor het jaar 2025 is de contributie vastgesteld op € 32,50.

De contributie zal door het landelijke bestuur centraal worden geïnd. Indien u nog niet automatisch betaalt, wacht dan met het overmaken van de contributie totdat U een factuur krijgt van het Landelijk Bestuur. Daar staan alle gegevens op vermeld.
IBAN: NL69RABO 0365237957
t.n.v. IPA-Nederland.

Voor overige betalingen, zoals bij deelname aan activiteiten, maak dan het afgesproken bedrag over aan IPA District Limburg-Zuid, Rabobank Kerkrade,
Ibannummer: NL 15 Rabo 0149 2973 35
BIC: RABONL2U t.n.v. IPA District
Limburg-Zuid te Kerkrade.

ADRESWIJZIGINGEN EN ANDERE MUTATIES
Correspondentie adres:
IPA t.a.v. Jac Couvée, Nijmegenstraat 10, 6415 BK Heerlen.
E-mail: limburg-zuid@ipa-nederland.nl

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION
Nederlandse Afdeling
District Limburg-Zuid
Opgericht
12 november 1959

UITGAVE
Verschijnt 6 x per jaar
66ste jaargang no 3
juni/juli 2025 editie 267
Eind juli 2025 is de sluiting
voor de kopij van Kroniek 268.

REDACTIE
Sjef Moonen
Jac Couvée
Ger Rietveld
Jolanda Mouchart

UITGEVER
P.C.V. vof | T. 045 - 572 95 81
www.pc-vlek.com

VORMGEVING
Otto Esselink
in nauwe samenwerking
met uitgeverij P.C.V. vof

FOTO COVER
Lowlands Training Edition 2025

PC Vlek
www.pc-vlek.com

Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud zonder toestemming van het bestuur van het IPA-District Limburg-Zuid is niet toegestaan, uitgezonderd ten behoeve van publicatie in IPA-organen, maar dan uiteraard met bronvermelding. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden kopij al dan niet te plaatsen of in te korten. Advertenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in de kroniek kunnen geen rechten worden ontleend.

VACANT

JAC COUVÉE
WAARNEMEND VOORZITTER/
REDACTIE

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 46 35 03 06
E limburg-zuid@IPA-Nederland.nl

GER RIETVELD
PENNINGMEESTER

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 18 17 26 55
E pm-limburg-zuid@ipa-nederland.nl

JAC COUVÉE
SECRETARIS/LEDENSECRETARIS/
REDACTIE

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 46 35 03 06
E limburg-zuid@IPA-Nederland.nl

LÉON DODEMONT
BESTUURSLID /
PORTEFEUILLE REIZEN

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 54 62 77 94
E evenementen-limburg-zuid@
IPA-Nederland.nl

EVERT RICHTER
BESTUURSLID /
CONTACTSECRETARIS

IPA, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 29 58 55 40
E contact-limburg-zuid@
IPA-Nederland.nl

SJEF MOONEN
BESTUURSLID/
CONTACTPERSOON SENIOREN/REDACTIE

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 46 08 53 94
E best1-limburg-zuid@
IPA-Nederland.nl

MARINA SCHILLINGS
BESTUURSLID/
ONDERSTEUNER SECRETARIAAT

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
T 06 42 71 82 19
E best2-limburg-zuid@
IPA-Nederland.nl

JOS HARDY
BESTUURSLID/
SOCIALE MEDIA

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.
E jos_sipers@hotmail.com

JOLANDA MOUCHART
BESTUURSONDERSTEUNER

Ipa, p.a. Nijmegenstraat 10,
6415 BK Heerlen.

LIMBURG ZUID **BESTUUR**

WELKOM ONZE NIEUWE LEDEN:

Theo Hulsmans	Landgraaf
Gerthy Hochstenbach	Sittard
Dyland Gidding	Lanaken

Wij zijn blij en trots jullie deze vrienden als nieuw lid van IPA Limburg-Zuid te mogen voorstellen. Jullie weten, vriendschap staat in de top van ons vaandel.
Op deze manier willen wij hen hartelijk begroeten in de hoop hen en hun eventuele partner bij een van onze vele activiteiten de hand te mogen drukken. Hartelijk welkom.
Wij wensen jullie veel plezier bij onze vriendenclub IPA-District Limburg-Zuid.

WOORD VOORAF
IPA LIMBURG-ZUID

We hebben alles, behalve tijd

De NAVO-top vraagt veel van ons. Voor de doorgewinterde politieman of politievrouw is er niks nieuws onder de zon.

Wisselende diensten, werken in het weekend en op het laatste moment invallen voor een zieke collega. We betekenen graag iets voor de maatschappij en we doen ons werk graag. Soms lopen we daarbij onszelf voorbij en vergeten we de mensen om ons heen die ons ook nodig hebben. Zelf ben ik al 15 jaar getrouwd en de laatste tijd gebeurt het vaker dat we elkaar 5 dagen achter elkaar niet zien. Als ik opsta is mijn man al weg en als ik thuiskom is mijn man al naar bed. Waar ik gezellig samen met collega's snel mijn ondertussen al 2 keer koud geworden maaltijd naar binnen werk, eet mijn man al die dagen alleen. Niet alleen wij werken voor de politie, ook onze partners, gezinnen en vrienden werken indirect voor de politie. Zij moeten ons vaak missen. Om me heen heb ik bij collega's relaties daarop zien stranden en collega's vast zien lopen. Ons werk is heel veel lastiger zonder een stabiel en ondersteunend thuisfront. Ook het opnieuw zoeken, opbouwen en onderhouden van een nieuwe relatie is erg lastig in ons werk. Het is wel erg leuk om te zien dat collega's elkaar dan soms weten te vinden en dat de vonk tussen collega's overslaat.

Voor veel mensen staat de zomervakantie voor de deur. Een heerlijke tijd waar we eindelijk onze aandacht en aanwezigheid volledig aan onze geliefden kunnen schenken. Leg regelmatig de telefoon weg en maak tijd voor elkaar. Laat de vonk opnieuw overslaan tussen geliefden, maak als gezin nieuwe en onvergetelijke herinneringen of ga als alleenstaande op een spannende date.

Namens het bestuur van ons district wens ik jullie allemaal alvast een hele fijne zomervakantie en veel leesplezier in onze nieuwste kroniek. We nemen jullie onder andere mee naar Memorial Day op het Amerikaanse militaire kerkhof in Margraten. Uiteraard zijn ook de standaardrubrieken Bert Vertelt en politieverhalen van Jo Kaiser weer van de partij en sluiten we weer af met een gedicht van Frans. Wij gaan nieuwe herinneringen maken die jullie mogelijk in een nieuwe kroniek kunnen lezen.

Heb jij interessante onderwerpen voor onze volgende kroniek en/of voor onze Facebook en Instagram pagina? Kom dan op de lijn bij onze secretaris Jac, redacteur Sjef en bij de beheerder van onze sociale media Jos.

GerR

IPA MEDEDELINGEN

IN MEMORIAM INGRID SCHÄFER

Voormalig politiechef Ingrid Schäfer is 30 april op 48-jarige leeftijd overleden. Ingrid was de eerste vrouwelijke politiechef van de eenheid Limburg. Ze was al enige tijd ernstig ziek.
Wij wensen haar familie heel veel sterkte.

50 & 60 JAAR JUBILEUM

Dit jaar vieren IPA Limburg-Noord (rond 15 november) en IPA Belgisch-Limburg (18 oktober) hun respectievelijk 50 jarig en 60 jarig jubileum.
Dit zal gepaard gaan met diverse activiteiten, die niet alleen open staan voor het bestuur, doch toegankelijk zijn voor alle leden. Via de Kroniek en/of mail, worden jullie op de hoogte gehouden.

VRAAG EN AANBOD

Tijdens de laatste bestuursvergadering werd door Léon het idee geopperd om een nieuwe rubriek in de Kroniek te plaatsen: "Vraag en Aanbod".
Zoals jullie inmiddels weten, verschijnt de Kroniek 6 x per jaar, februari-april-juni-augustus-oktober en december. In de Kroniek van augustus kunnen de leden gebruik gaan maken van deze rubriek, bv iets te koop aanbieden, een vakantieadres aanbieden enz. De redactie behoudt het recht om copy voor deze rubriek te weigeren.
Heb je iets voor deze nieuwe rubriek, mail het aan onze secretaris: limburg-zuid@ipa-nederland.nl

IPA NEDERLAND

Als u op de site van IPA Nederland in de adresbalk IPA Nationaal aanklikt, ziet u o.a. "magazines en nwsbrf" staan. Klik hierop dan kunt u districtsbladen van andere districten lezen die zijn doorgestuurd naar de webmaster. Ook de Kroniek staat hier in digitale versie.
In deze bladen staan regelmatig interessante artikelen, maar ook aanbiedingen voor b.v. vakantieadressen. Dit zijn vaak IPA leden die op een camping een stacaravan hebben staan, die zij tegen gereduceerd tarief verhuren aan andere IPA leden. Zoals u gegarandeerd weet zijn er over de gehele wereld IPA huizen, te huur voor IPA leden. Wilt u een overzicht waar deze huizen onder meer staan en wat de kosten zijn, ga op IPA site naar IPA Internationaal en daar a kan u doorklikken op IPA-huizen.

IPA KRETA

Tijdens onze vakantie in Stalida op Kreta, Griekenland zijn we een dag naar Heraklion geweest. Op enig moment liepen we langs een groot gebouw waar twee politiewagens stonden geparkeerd.
Uiteraard naar binnen gegaan en aan de receptie gevraagd of het gebouw een politiebureau was. De receptionist sprak alleen Grieks en begreep mij niet. Toen ik mijn IPA-pasje liet zien liep hij weg en kwam even later terug met een hele aardige dame. Ze heette ons welkom en vond het geweldig om een IPA-lid te begroeten. Ze verontschuldigde zich dat ze even weg moest. aangezien er iemand in bewaring moest worden gesteld. Maar ze zou snel terug komen en ze vroeg of we even wilden wachten.
Na een paar minuten kwamen ze met een jonge dame aanlopen, die geboeid aan een politieagent vastzat en naar buiten werd begeleid. Achter hen volgden nog een aantal agenten en een man in een net pak en met een aktetas (vermoedelijk de advocaat). Allen liepen naar buiten. Opeens kwamen er nog een man en een vrouw aanlopen. Dit waren waarschijnlijk de ouders. De man sloeg zijn handen voor zijn ogen en de vrouw schreeuwde en vloekte in het Grieks en was aan het huilen. Ze bleef maar krijsen.
Op een gegeven moment kwam de aardige vrouwelijke collega terug en zei dat ze het ontzettend leuk vond om iemand van IPA Nederland te ontmoeten en vroeg wat ze voor ons kon betekenen. Ze vertelde dat ze jaren noodhulp had gedraaid en nu werkzaam was op de rechtbank. Ik vroeg of het mogelijk was om een foto te maken met geüniformeerde collega's. Ze riep twee collega's die zich voorstelden en wel op de foto wilden. Een van de mannen gaf aan dat hij badges spaarde en vroeg of ik er een voor hem had. Helaas moest ik hem teleurstellen. Hij vroeg of ik een badge van hem wilde hebben. Natuurlijk wilde ik dat. Ik heb hem beloofd dat ik hem een badge ga opsturen. Hij schreef zijn gegevens op een briefje en gaf aan dat ik misschien nog eens aan hem wilde denken en hem een badge wel bezorgen. Dat gaan we zeer zeker doen. Zodra de badges van Limburg-Zuid binnen zijn, gaat er van mij uit eentje richting Griekenland.

MarinaS

(CONCEPT) NOTULEN BESTUURSVERGADERING

Aanwezig
Sjef Moonen, Jos Hardy, Jac Couvée, Léon Dodemont, Marina Schillings.

Afwezig met kennisgeving
Ger Rietveld, Jolanda Mouchart, Evert Richter.

1. OPENING
Om 19.33 uur opent Jac de vergadering.

2. VASTSTELLEN AGENDA
De agenda wordt vastgesteld zoals hij voorligt.

3. MEDEDELINGEN
- **Voorzitter:** de kascontrole dient zo spoedig mogelijk te worden ingepland. Kitty en Marc hebben zich tijdens de DLV opgegeven om dit te doen (Hans heeft zich opgegeven als reserve). Jac neemt contact op met Ger.
- **Secretaris:** geen mededelingen.
- **Penningmeester:** Sjef heeft de factuur van de bloemen van de DLV. Jac zal deze aan Ger geven.

4. GOEDKEURING NOTULEN 10 MAART 2025
De notulen worden goedgekeurd met dank aan de notulist.

5. FAMILIEDAG 31 MEI 2025
Helaas zijn er maar 8 aanmeldingen binnengekomen voor de familiedag (6 volwassenen en 2 kinderen). Er wordt besloten om de familiedag niet door te laten gaan. Sjef informeert de leden van de harmonie die als vrijwilliger zouden meehelpen. Jac neemt contact op met het GOC met de leden die zich hadden opgegeven. Wellicht organiseren we op een later tijdstip wel nog een BBQ.

6. ACTIVITEITEN 2025

07 jul. Bestuursvergadering	Jolanda / Bestuur
03 sep. Jeu des boules toernooi	Marina
08 sep. Bestuursvergadering	Marina / Bestuur
19/23 sep. Busreis Duitsland Heidelberg	Léon/Sjef
08 okt. (12-15) Workshop minerale make-up	Evert
08 okt. (18-21)	“
16 okt. (12-15)	“
16 okt. (18-21)	“
03 nov. Bestuursvergadering	Jolanda/Bestuur
08 nov. Mosselavond	Jac/Sjef
?? nov. Najaarsworkshop	Marina/Jolanda
21 nov. Voorzittersoverleg te Wassenaar	

- **Jeu de boules toernooi**

Ontvangst 14.00 uur met koffie en vlaai. Start toernooi om 14.30 uur. Maximaal 16 personen. Leden 15,- en niet-leden 20,-

- **Bestuursvergadering 8 september**

Marina geeft aan dat de vergaderingen die normaal in Maastricht worden gehouden bij haar kunnen plaatsvinden, zodat we niet meer afhankelijk zijn van politiebureaus en toegangspasjes. Iedereen is akkoord.

- **Busreis**

Léon bekijkt de mogelijkheden voor een gezamenlijke maaltijd als we op excursie gaan naar Würzburg.

- **Mosselavond**

Jac deelt mee dat het in verband met het kassasysteem bij De Bosrand niet mogelijk is om per persoon af te rekenen. Dit dient per tafel te gebeuren.

9. RONDVRAAG
Léon stelt voor om in de Kroniek een rubriek “vraag en aanbod” op te nemen waar leden een advertentie kunnen zetten. Bijvoorbeeld: boot te koop, vakantiewoning aangeboden, verzamelitem gezocht etc.
Jac zal hierover contact opnemen met Gerard.

10. SLUITING
Jac sluit om 20.14 uur de vergadering.

De volgende vergadering staat gepland voor 7 juli 2025 bij Jolanda. Léon heeft zich hiervoor al afgemeld.

FOREL VISSEN IN REUVER

Op zaterdag 17 mei 2025, mocht ik mijn opa Klaus vergezellen naar het forelvissen in Reuver. We waren gasten van opa's IPA-vrienden van IPA Limburg-Noord & Limburg-Zuid.

Toen we aankwamen bij de Outdoor Visrivier Reuver, werden we verwelkomd door Jan Dommerholt. Na een hartelijke begroeting en de registratie, namen we meteen onze toegewezen plaatsen in, naast zeventien andere deelnemers. Snel hadden we onze spullen uitgepakt en konden we meteen beginnen, aangezien de eerste vissen al in het water waren gezet. Ook Erik Schuthof, die recht tegenover ons aan het water zat, kwam ons persoonlijk begroeten. Enkele van de IPA-vrienden hadden al na enkele minuten de eerste vissen aan de haak. Alleen bij ons leek het niet zo goed te gaan. Ik keek daarom eens rond bij de andere vissers en samen besloten we om van aas te wisselen.

Na ongeveer 45 minuten had ik eindelijk mijn eerste forel gevangen. Alleen bij mijn opa wilde het niet echt lukken. Pas na ongeveer 1 uur beet zijn eerste forel aan. Bij de poging om de vis samen aan land te tillen, kwam de haak plotseling los en sprong de forel weer terug in het water. Ik denk dat hij gewoon te 'groot' was voor de kleine haak. De andere deelnemers haalden de ene vis na de andere aan land en zetten deze in hun netten. Bij stralend zonneschijn vloog de tijd voorbij. Pas toen Jan om 14.30 uur verscheen om het vissen officieel te beëindigen en de prijsuitreiking aan te moedigen, merkten we hoe laat het al was.

Kort daarna verzamelden alle deelnemers zich en Erik en Jan begonnen met de prijsuitreiking. Voor de deelnemer met de meeste gevangen vissen was er een grote beker. Omdat twee deelnemers elk 8 forellen hadden gevangen, moest het lot beslissen. Zo ging

de beker naar Wiel Stevens. Op de volgende plaatsen eindigden drie deelnemers met elk 6 forellen. Ook hier besloot het lot. De tweede beker ging naar Lucas Goralska en de derde naar Theo Thissen.

Tot mijn grote verbazing mocht ik ook naar voren komen en kreeg ik een kleine beker als jongste deelnemer uitgereikt. Daar was ik bijzonder blij mee. Omdat mijn opa geen vis had gevangen, kreeg hij de 'Aanmoedigingsprijs-beker'.

Voor elke deelnemer ware er verder nog ter afsluiting twee gerookte forellen, die we thuis konden opeten. Als bewijs van deelname mocht ik mijn zelfgevangen forel mee naar huis nemen. Het was zo leuk dat ik de volgende keer graag weer wil meedoen met het vissen.

Servo per Amikeco
Florian und Klaus Böhmer
von der IPA Mönchengladbach

BEZOEK AAN DE KMAR EN DOUANE

Op vrijdag 4 april 2025 bracht IPA Limburg-Zuid een bezoek aan de Koninklijke Marechaussee Brigade Limburg-Zuid en de Douane locatie Beek. (Maastricht Airport).

Om 10 uur werden wij ontvangen door de adjudant van de brigade de heer J. Mommertz en de coördinator van de Douane de heer E. Partouns.

Beide heren lieten ons aan de hand van een power point presentatie een kijkje nemen in hun keuken.

De heer Mommers stak van wal met de uitleg en de bevoegdheden van de KMar.

De KMar is een Nederlands krijgsmachtdeel naast de Koninklijke Marine, de Koninklijke Landmacht en de Koninklijke Luchtmacht. De KMar is een gendarmerie, een militaire dienst die politietaken uitvoert.

De KMar voert haar taken uit op Nederlands grondgebied. Zijn er militairen in Zuid Duitsland gestationeerd en er is aldaar een strafbaar feit gepleegd dan gaat de brigade Limburg-Zuid ter plaatse.

De bevoegdheden en taken van de KMar zijn vermeld in de politiewet. De Kmar heeft dezelfde bevoegdheden als een opsporingsambtenaar van de politie, zoals vermeld in art. 141 van het Wetboek van Strafvordering.

De werkzaamheden van de Marechaussee zijn o.a.
- Identiteitscontrole
- Aanhouden en staande houden
- Geweld gebruiken
- Telefoon tappen
- Personen observeren
- Onderzoek verrichten in een woning met een huiszoekingsbevel.

De laatste 2 opsporingsbevoegdheden mogen pas worden toegepast na toestemming van de OvJ of de RC. Indien nodig wordt er uiteraard assistentie verleend aan de politie.

Na enkele leuke en leerzame voorbeelden werden er nog vragen gesteld. Een goede instructieve uitleg werd er gegeven.

Na de KMar kwam de Douane, de heer Eric Partouns aan het woord.

WAT DOET DE DOUANE OP MAA?

Aan de hand van een power point presentatie gaf Eric verschillende facetten aan.
De Douane is o.a. verantwoordelijk voor:
- Controle op binnenbrengen en uitgaan. Dat wat daadwerkelijk ons land binnenkomt of verlaat. Op VGEM gebied (Veiligheid, Gezondheid, Economie en Milieu) en op de bijzondere wetgeving.
- De bevoegdheden van de Douane / BOA worden op grond van de Wet Accijns / vermeld in art 142 Strafvordering.
- Daarnaast worden er ook controles uitgeoefend op invoer. Klopt hetgeen dat op de lijst is aangegeven en is het product ingedeeld op de juiste tarief lijst om de invoerrechten te kunnen heffen? Ieder product staat met name genoemd in de zogenaamde tarieflijst. Een fiets is een fiets en geen vervoermiddel.
- Controle op de pakketjes uit bv China. Klopt de waarde? Zit er geen accijns product in het pakket? Is het pakket bestemd voor een particulier of voor de handel? (Het is een groot verschil in BTW en Invoerrecht.
- Accijns verkoop: punten controles. Staat er in het buitenland gekochte accijnsproducten in de bv Poolse winkels of kroegen zonder dat daar een accijns aangifte van is gedaan?
- Op MAA is ook een team (deels) vuurwapen dragers actief. Dit team beveiligt bij acties op MAA, draaien gezamenlijke acties met convenant partners, doen accijns controles op rode diesel, controles shicha lounches enz.
- Op MAA is er een samenwerkingsverband inzake ondermijning.
- Hulpmiddelen bij controles:
  - Speurhonden verdovende middelen

- Geld-, tabak- en precursoren honden
- Firstdefender, apparaatje dat stoffen kan herkennen (laser techniek)
- Handheld scanner om bv in verborgen ruimtes of achter een deur te scannen. Ook barcodes en documenten kunnen met dit apparaat gescand worden.
- Grote scan wagen zoals de Mobix. Deze scanwagen kan complete vrachtwagens in één keer scannen. Inzetbaar in het hele land, maar hoofdzakelijk op MAA.

Na de zeer interessante uiteenzetting wordt een korte pauze gehouden en worden de aanwezigen getrakteerd op een lekker stuk Limburgse vlaai.

Vervolgens demonstreert Eric, als coördinator scan en detectie, ons op de binnenplaats het paradepaardje, de lichte scan vrachtwagen. Bagage kan over de uitgeklapte scan band aan de ene kant erin en komt aan de andere kant van het voertuig gescand eruit. Het handtasje van Marina moet er ook "aan geloven". Het mesje in haar handtas is duidelijk zichtbaar op de monitor. Deze scanwagen is door eigen energie voorziening overal inzetbaar.

Hierna neemt collega Mommertz de rondleiding over. We bezichtigen een tig tal dienstauto's en – motoren van KMar in de garages. Vervolgens nemen wij een kijkje in het cellencomplex. Er is geen "hotel gast" aanwezig. In de prachtige fitness ruimte wordt volop getraind.

Wij begeven ons naar de kantine waar we en mooi uitzicht hebben op MAA. Het personeel kan de lunch gebruiken op het overdekte zonneterras.

Er komt een einde aan het bezoek bij de Koninklijke Marechaussee. De beide leiders worden bedankt voor hun educatieve uitleg. De aanwezigen vonden het bezoek geslaagd en de leiders kregen dan ook een wel verdiend applaus.

Alvorens te vertrekken werd door IPA Limburg-Zuid als dank een coin en een IPA BBQ schort aangeboden.

Ledo.

IPA LIMBURG-NOORD 50 JAAR

Hierbij wil ik jullie graag alvast informeren over het feit dat ons district Limburg-Noord, dit jaar 50 jaar bestaat. Dank aan alle leden, die dit hebben mogelijk gemaakt. Vele al heel wat jaren lang. De laatste jaren mogen wij ons trots rekenen dat er ook vele nieuwe en vaak ook jongere leden bij zijn gekomen. Als bestuur zullen we dan ook steeds trachten, voor iedereen leuke en attractieve activiteiten te blijven organiseren. Ook internationaal wordt hier veel aandacht aan besteed.
Een aantal bestuursleden is doende, om op en rond 15 november van dit jaar hier feestelijk bij stil te gaan staan. Dit zal tevens een internationaal karakter krijgen, waarbij mogelijk dus ook IPA-leden vanuit het buitenland aanwezig zullen zijn. Nadere info zal volgen in de komende uitgave van ons blad en op de site. Hou die datum s.v.p. vrij om met ons dit te gaan vieren.

Met vriendelijke groet, Erik Schuthof/ voorzitter IPA Limburg-Noord

MEMORIAL DAY ZONDAG 25 MEI

Zoals jullie op onze Facebookpagina hebben kunnen lezen waren van het bestuur Jos en Jac aanwezig op de militaire begraafplaats te Margraten, samen met ons lid Kirsten Erkens.
Ons bestuurslid Sjef was er ook, als genodigde. Sjef zit in de organisatie van de ochtend, met als hoogtepunt de mis. We hebben bloemen geplaatst bij het door ons geadpteerde graf van George H. Fee, dat is gelegen in vak P, rij 22, graf 2 op de militaire begraafplaats.
We waren niet in de gelegenheid om de officiële ceremonie, die om 15.00 uur zou beginnen bij te wonen. Voor mij, Jac, was het de eerste keer dat ik op Memorial Day de eer kwam bewijzen aan George H. Fee. Ik moet zeggen dat het zeer indrukwekkend was.
Ik spreek, misschien vergeefs, de hoop uit, volgend jaar meer leden van Limburg-Zuid te mogen begroeten.
Jac C

EUREGIO ACTIVITEITEN 2025

JULI		
13	Schieten St. Thomas	Limburg-Noord
AUGUSTUS		
??	BBQ	Limburg-Noord
30	Euregio-Vogelschieten	Aachen
SEPTEMBER		
03	Jeu de boules	Limburg-Zuid
06	Airborne-mars Oosterbeek 15km	Limburg-Noord
19 t/m 23	Busreis	Limburg-Zuid
OKTOBER		
08 of 18	Workshop minerale make-up	Limburg-Zuid
15	Najaarswandeling	Limburg-Noord
18	60 jarig Jubileum te Genk	Belgisch Limburg
NOVEMBER		
??	Najaarsworkshop	Limburg-Zuid
??	50 Jaar Limburg-Noord	Limburg-Noord
07	Bowlen	Limburg-Noord
08	Mosselavond	Limburg-Zuid
DECEMBER		
??	Weihnachtsgans und Hexen	Heinsberg
05	Weihnachtsabend mit Ehrungen	Aachen
19	Kerstkienen	Limburg-Noord
20	Euregio-Kerstfeest Heusden/Zold.	Belgisch Limburg

De andere Euregionale activiteiten zullen nog worden ingepast.

Zoals jullie zien. Een scala aan activiteiten!
Denk nou niet dat jullie alleen mogen deelnemen aan de activiteiten van je eigen District. Ook onze Euregiopartners nodigen ons van harte uit, deel te nemen aan hun activiteiten. Vaak zijn zulke activiteiten echt een feest. Je ontmoet weer veel van je buitenlandse vrienden en/of legt weer nieuwe contacten. Je maakt afspraken om samen te gaan naar andere IPA-afdelingen in andere landen. Andere landen met andere gewoontes, uitdagingen en verrassingen. Willen jullie meer informatie hierover, neem dan contact op met onze secretaris Jac.

Zoals jullie gewend zijn staat in onze Kroniek informatie over onze geplande activiteiten. Voor zover mogelijk zal er achteraf van de gehouden activiteit een verslagje worden gepubliceerd. Leuk om het te herbeleven of wellicht is het een kans om te zien wat je hebt gemist. Misschien wel een reden om aan een volgende activiteit deel te nemen?

BERT VERTELT

Ons lid, Bert Spoelstra, is een schrijver van verschillende authentieke politieromans. Van zijn hand verschenen vele boeken. Om er maar een paar te noemen: Speed, Vuil Geld, De gehangen man, Bad Moon Rising, Operatie Raghadan en nog vele andere.

Daarnaast schrijft hij ook korte verhalen. Zijn vrouw en hij zijn zeer reislustig. Deze korte verhalen geven een kleine inkijk in hun reisbelevenissen.

Met zijn toestemming plaats ik hier een verhaal.

EDJE

Zijn kenteken luidde 90-05-ED en daarom heette hij al vrij snel "Edje". Nou zeg ik wel "hij" maar het had natuurlijk ook een "zij" kunnen zijn. Alleen, Edje is nou eenmaal een mannelijke naam, dus…

Edje was een LandRover die al heel wat kilometers op de teller had staan toen ik 'm kocht. Hoeveel kilometers precies, zou ik nooit te weten komen, want het apparaatje dat normaliter trouw de verreden afstanden bijhield, de kilometerteller, was kapot.

En dat was trouwens niet het enige dat niet (meer) zo vlekkeloos functioneerde aan de auto.

Voor de liefhebber en kenner: het betrof een Land-Rover van de Tweede Serie, bouwjaar 1967, type 109 (zo'n lange) en met een zescilinderzijkleppenmotor die "liep" op gewone superbenzine. Ik heb me laten vertellen dat zo'n zijklepper zeldzaam was, maar het enige zeldzame aan die auto vond ik eigenlijk dat ie ongeveer één liter benzine slurpte om vier kilometers te kunnen rijden… En dat Edje door dat verbruik dan ook een groot gat in ons vakantiebudget sloeg. Want we gingen met dat voertuig op vakantie! De hele achterzijde was door een eerdere eigenaar verbouwd tot een soort kampeerauto. Er was een aanrechtje; een koelkastje, dat ook al niet meer als zodanig werkte; een kastje voor de opslag van levensmiddelen; een grote kist waar je bijvoorbeeld kleding in kon opbergen en voorwaar: er was zelfs een watertankje ingebouwd met een kraantje dat op stroom werkte. En natuurlijk twee gaspitten. De bank achterin, die in de lengterichting stond en in het geheel geen comfort verschafte voor de arme ziel die daar zijn achterste aan moest toevertrouwen tijdens de ritten, kon omgeklapt worden tot een bedje van twijfelachtige aard waarop je met enige moeite en niet al te comfortabel met twee personen kon slapen. Over het algemeen zagen we daar maar vanaf en zetten bij voorkeur een tentje op. Onze Ed fungeerde dan als keuken- en transportwagen.

Door een -bij toeval- ooit geboekte woestijnsafari in de Zuid Tunesische Sahara was ik niet alleen verliefd geworden op woestijnen, maar ook op LandRovers.

Het was dan ook liefde op het eerste gezicht geweest toen ik Edje -nogal verwaarloosd- bij een dealer in dat soort bovenmodale statussymbolen zag staan. Ik was op slag verliefd op het model, maar -dat geef ik ruiterlijk toe- door z'n leeftijd óók op de prijs.

De eerste rit die ik met 'm maakte, zal ik nooit vergeten. De auto had geen stuur- en rembekrachtiging; bij het terugschakelen van de derde naar de tweede versnelling moest je "dubbelklutsen" en de vijfde versnelling bestond uit een later ingebouwd orgaan dat met een apart pookje moest worden bediend. Bij het remmen had Edje grote neiging om links af te slaan en het portier aan bestuurderskant sloeg helemaal open. En dat was niet iets dat door de bouwers van het voertuig ooit zo was bedoeld.

De dealer -voor wie ik geen enkel goed woord over had en heb- zou het wel even maken. Ik was de auto daarna bijna twee weken kwijt…

Dat jaar hadden Lief en ik een bootreis naar Corsica geboekt. We zouden met onze "gewone" auto naar het Zuiden van Frankrijk rijden en daar de veerboot pakken. Voor een lange rit naar een Zuid Franse haven kon ik slechts zeer argwanend naar Edje kijken. Die afstand leek me voor die oude auto net iets te ver.

Toen ik echter de garagerekening onder ogen kreeg voor de deels ongevraagde restauratie, heb ik die bootreis moeten annuleren. Er was me door die dealer een poot uitgetrokken en ik zal nooit vergeten dat toen ik teleurgesteld over die hoge rekening daarover een opmerking maakte tegen meneer, deze eenvoudigweg zijn schouders ophaalde en de historische woorden sprak: "Dan laat je 'm toch staan…" Waarna hij wegliep. Natuurlijk liet ik Edje niet staan en ik heb wraak kunnen nemen op deze onbeschofte dealer door hem een

bijzonder onsympathieke rol te laten spelen in twee van mijn later geschreven romans…

Corsica ging dat jaar dus aan onze neus voorbij, maar Lief en ik besloten wel dat jaar met onze nieuwe aanwinst op reis te gaan.

Die eerste vakantie met Edje vergeet ik ook nooit meer. Een van de vorige eigenaars had in een waarschijnlijk dronken bui het dak van de cabine eraf gezaagd, zodat ie met mooi weer in een soort cabrio kon rondrijden. De zot!

Het dak zat met grote vleugelmoeren vastgezet maar niet vast genoeg om het vele regenwater dat we die vakantie naar de Vogezen over ons heen kregen, buiten te houden. Lief had dan ook die hele vakantie natte voeten en schoenen.

Omdat de auto van origine saai grijs van kleur was, besloot ik om het koetswerk te transformeren in een meer avontuurlijke look: in camouflagekleuren. We hadden door die kleurencombinatie aan bekijks dan ook geen enkel gebrek.

Maar liefs twintig jaar lang bleef “Ouwe Ed” onze vakantieauto. De meeste reizen gingen in die periode naar Frankrijk en de Ardennen, maar ook naar toen nog Tsjecho-Slowakije waarbij we één keer zelfs op een honderd kilometer van de Oekraïense grens terecht kwamen.

In diezelfde periode beleefden we veel gewilde en ongewilde avonturen met en in onze Ed. En financieel was het een bodemloze put. Ik heb een keer de motor laten reviseren; een gescheiden remsysteem laten inbouwen; de hele carrosserie laten overspuiten; een laddertje naar het dak laten maken alsmede een rek op de achterdeur voor een jerrycan. We hebben heel vaak panne gehad, variërend van twee keer een gebroken steekas; lekke banden; drie maal een kapotte benzinepomp; storing in het volstrekt onbegrijpelijke elektrische circuit en ga zo maar door. Maar als ie reed, was het een geweldig avontuur!

Dat laatste vonden onze nazaadjes overigens niet… Die zaten op de harde en oncomfortabele achterbank en voelden elke kuil in de weg. Bij het bereiken van hun zestienjarige verjaardag, gaven beide kids dan ook aan nooit meer in die tank mee te gaan met ons! En dus gingen Lief en ik vanaf die tijd weer alleen op reis.

Tot we op een van onze reizen door Frankrijk tegen een huisje “a vendre” aan liepen. Te koop.

We vroegen ons toen af hoe lang we het nog leuk zouden vinden om op onze knieën een tent in en uit te kruipen om vervolgens in een LandRover te stappen die ons steeds weer verraste met het gegeven dat ie wél of niet starten wilde…

Na gedegen beraad kochten we het huisje en “Ouwe Ed” kwam te koop te staan.

Met tegenzin, want we hadden de auto het liefst gehouden. Onze financiële situatie liet dat helaas niet toe. Een collega-rechercheur uit een andere regio had interesse. Hij kwam kijken en was -naar zijn zeggen- meteen verliefd! Hij was nog een stuk jonger dan wij en had schoolgaande kinderen. Hij vertelde enthousiast hoe geweldig hij onze Ed vond en waar hij overal met de auto naar toe zou gaan. Ik was blij een zielsverwant getroffen te hebben en deed een flink stuk van de prijs af. Ook deed ik mijn verheugde collega een hoop spulletjes kado: onderdelen; een tent; een groot tentzeil van canvast, nog uit de Tweede Wereldoorlog stammend; een groot camouflagenet, kapmessen en een verrekijker.

Hij kwam de auto halen in gezelschap van zijn zoontje van een jaar of tien die al net zo enthousiast was als zijn papa.

Toen ze met Ed onze straat uitreden, had ik de tranen in m’n baard hangen… En niet van het lachen.

Aan onze primitieve kampeeravonturen kwam toen een einde. Maar de herinneringen zijn blijvend. Nog steeds komt “Ouwe Ed” voor in onze familieverhalen. Veel geschiedenissen die zich afspeelden in een andere tijd. Een tijd waarin Lief en ik jong waren, mobiel en misschien wel veel flexibeler dan tegenwoordig. Gelukkig waren er ook de nodige “verre” reizen die we zonder Ed maakten. Ook die zorgden voor veel herinneringen, waarvan er al sommige in de IPA-Kroniek opgetekend zijn.

Twee weken na dat afscheid van Ed schuimde ik een beetje door Marktplaats, afdeling LandRovers. Zo maar; kijken wat nou nog voor die dingen gevraagd werd.

Het voelde alsof ik een stomp in m’n maag kreeg, toen ik “onze” goeie ouwe Ed afgetakeld op de oprit zag staan van een mij onbekend adres ergens in Brabant. De keuken was al uit de auto gebouwd.

Die fijne enthousiaste collega van me was na de aankoop kennelijk regelrecht naar een nieuwe koper gereden en had met de verkoop van Ed waarschijnlijk een paar honderd euro (of waren het toen nog guldens?) verdiend…

.

IPA REIS 2025 NAAR DUITSLAND

De meesten onder ons bereiden zich voor op de in aantocht zijnde zomervakantie. Uiteraard is het reisdoel bekend.

Ook wij als IPA reiscommissie zijn druk doende met onze Duitse collegae aan het overleggen om voor een ieder een leuke 5- daagse reis naar Duitsland te maken. Ons NH hotel is gevestigd in Mannheim.

NH staat voor New Hampshire. Genoemd naar de Amerikaanse staat.

Het moderne en stijlvolle hotel biedt gratis WiFi, een 24 uurs- receptie en een volledig uitgeruste fitnessruimte. 1,5 km verwijderd van het stadscentrum. De kamers van het hotel zijn voorzien van airconditioning en warm ingericht met neutrale kleurenschema's. Elke kamer is voorzien van een flatscreen – tv met internationale zenders, een zithoek, een kluisje, een minibar en een eigen badkamer. Elke ochtend nuttigen wij het ontbijt in het hotel. Het ontbijt wordt aangeboden in buffetvorm. Zowel regionale als internationale gerechten worden geserveerd. Daags van te voren hoor je de ontbijt tijd. Afhankelijk van de vertrek tijd naar een excursie. In de bar kun je genieten van een drankje en hapje. Ook het avondeten wordt in het hotel restaurant in buffetvorm aangeboden. Is het weer zo goed verzorgd als verleden jaar in Suhl? Of het jaar ervoor in Parijs. Wat was het genieten.

Mannheim is een Duitse Stadtkreis in de deelstaat Baden – Württemberg, gelegen aan de samenvloeiing van Rijn en Neckar. Zondag maken wij een boottocht met het Solarschiff over de Neckar. Mannheim wordt ook wel Quadratesstadt genoemd. Deze bijnaam is te danken aan de aanleg van de binnenstad volgens een schaakbord patroon, waarbij de huizenblokken, de zogenaamde Quadrate, genummerd zijn volgens een bepaald systeem. Straatnamen komen in de binnenstad bijna niet voor. Mannheim telt meer dan 320.000 inwoners. Mannheim is een leuke, historische stad met veel goede restaurants, prachtige winkels en veel bezienswaardigheden. Zaterdag middag denken wij aan onze lieve (vrouwelijke) partners. Met een betaalpas op zak kun je hier heerlijk winkelen.

Mannheim wordt in 766 voor het eerst vermeld, maar het blijft eeuwenlang een onbeduidend vissersplaatsje in de Palts. In 1607 worden stadsrechten verleend. In de dertig jarige oorlog (1618-1648) wordt Mannheim volledig verwoest. In 1689 wordt de stad voor de 2e maal verwoest. Nu door de Fransen. In Mannheim ontwikkelt Carl Benz in 1885 de eerste auto. Een bezoek aan de Mercedes Benz fabriek / museum staat op het programma.

We reizen met de firma All Drive uit Genk. In de mooie dubbeldekker zijn 89 zitplaatsen. Aangezien wij met 73 personen zijn en dus ook de nodige bagage hebben nemen wij de aanhanger mee. In deze aanhanger van de firma All Drive kunnen alle koffers geplaatst worden. Een touringcar met aanhanger mag slechts 80 km per uur rijden. Je kunt dus van het prachtige uitzicht genieten.

De touringcar is voorzien van een koelkast. Je kunt tijdens de reis koele blikjes fris (met beker), bier of wijn tegen betaling nuttigen. Uiteraard is er ook koffie, thee, soep en chocolade melk te verkrijgen. Onze vaste chauffeur Philippe zal ons weer in raad en daad bijstaan. Ook hij verheugt zich erop om chauffeur te mogen zijn van onze IPA familie.

1 juni 2025 is de datum van de 2e betaling voor onze Ipa reis 2025 verstreken. Heb je de 2e betaling van de reissom op tijd op onze Ipa Limburg – Zuid bankrekening voldaan?

De deelnemers aan de IPA reis Duitsland Heidelberg 2025 krijgen persoonlijk per mail of per post in de laatste week van augustus of begin september nadere gegevens toegestuurd.

Vrijdag, de dag van ons vertrek, ontvang je in de bus het programma van ons 5 – daags verblijf in Duitsland.

We attenderen je erop dat de volledige kosten van de reis betaald moeten zijn vóór 1 augustus 2025. Denk bij het overmaken van het restbedrag dat je dit doet voordat je zelf met vakantie ga. Het geld moet overgemaakt worden aan de penningmeester van IPA Limburg-Zuid Rabobank Kerkrade onder nummer NL 15 Rabo 0149 2973 35 t.n.v. Ipa District Limburg Zuid te Kerkrade. Vermeld daarbij dat dit het restbedrag betreft van de IPA Duitsland reis 2025. Indien je je hebt aangemeld met een andere naam dan de naam op de bankrekening vermeld dan de deelnemers naam. De penningmeester hoeft dan niet te zoeken van wie het geld afkomstig is.

In augustus 2025 komt weer een Kroniek uit, waarin je dan de laatste gegevens van onze Ipa reis 2025 naar Duitsland kunt lezen.

Zijn er deelnemers die een muziek instrument bespelen? Wij willen ter plaatse zoals de laatste jaren gebruikelijk het Limburgse volkslied ten gehore brengen. Ook proberen wij het mooie lied "Ich hab mein Herz in Heidelberg verloren", o.a. gezongen en bespeeld door onze eigen Maestro André Rieu, als Ipa koor te zingen. Je krijgt de teksten van ons. Uiteraard mag je het muziek instrument meenemen in de bus. Niet de piano! Grapje!

De reiscommissie.
Servo per Amikeco.

DENK NOG EENS TERUG AAN JE EIGEN ERVARINGEN BIJ DE POLITIE. DE VERHALEN VAN JO KAISER ZIJN NATUURLIJK NIET MEER VAN DEZE TIJD, MAAR MET EEN NOSTALGISCHE KNIPOOG KUNNEN WIJ ONS WELLICHT VOORSTELLEN HOE DE WERELD VROEGER OP OOM AGENT AFKWAM.

POLITIEVERHALEN DOOR JO KAISER

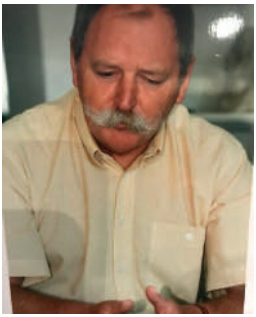

SAINT EMILION.

Schele Henk was de ietwat oneerbiedige naam voor een man die in de loop der jaren als insluiper zijn sporen verdiend had. Het zijn mensen die door hun gedrag een onuitwisbare indruk achterlaten.

Mijn eerste kennismaking vond plaats in het politiebureau nadat hij op heterdaad werd aangehouden. Dit was werkelijk een zeldzaamheid, want als je Schele Henk op heterdaad wilde pakken dan moest je een dosis geluk meebrengen.

Zijn geniale invallen om uit handen van de politie te blijven, had al menige rechercheur tot wanhoop gebracht. Werd hij eenmaal gearresteerd dan lag een moeizame weg voor je omdat het verhoor nooit over rozen ging.

Met verbazing hoorde ik zijn glashard ontkennen waarbij hij zo verontwaardigd tekeer ging, dat je bijna zou zweren het met een onschuldige te doen te hebben.

Zijn vreemd geplaatste ogen maakte het onmogelijk hem tijdens de verhoren diep in de ogen te kijken, zodat echt contact krijgen, bijna uitgesloten was.

Een routine telefoontje uit het Huis van Bewaring, dat Schele Henk vroegtijdig ontlsagen was wegens "voorbeeldig" gedrag, betekende extra werk aan de winkel.

We konden op onze vingers natellen dat onze vaste "werkgever" wederom een bijdrage zou leveren aan de statistiek van de criminaliteit.

Vanaf het moment dat hij van zijn vrijheid genoot, werd zijn handel en wandel nauwkeurig in de gaten gehouden.

Het was ons bekend dat Schele Henk een grote zwakte had, namelijk het genieten van een goed glas wijn.

Wanneer hij in z'n stamcafé dromerig naar het rode vocht staarde begon hij te vertellen over vakanties aan de oevers van de Dordogne waar de Saint Emilion haar gloeiende donkere kleur kreeg. Bedachtzaam, na eerst gekeken te hebben of de wijn goed in het glas hing, nam hij met gesloten ogen een slok en liet het vocht, dat hij stoer van karakter en temperament¬vol noemde, langzaam door zijn keel glijden.

Op zulke momenten gebeurde het wel eens dat hij zijn geniale wijze van insluipen openbaar maakte.

Van deze sporadische loslippigheid maakten wij gebruik door regelmatig collega's in burger mee te laten genieten van zijn avonturen.

De eerste avond dat we met de nachtdienst begonnen, werd ons medegedeeld dat Schele Henk in de stad was gesignaleerd.

Opvallend was het dat hij in een wijk gezien was waar geen enkel café te bespeuren was!

Na overleg met de wachtcommandant besloten wij die nacht met een onopvallende auto te gaan posten.

In de wijk waar hij was gezien, plaatsten we de auto tussen aldaar geparkeerde wagens. Na hooguit drie kwartier kregen we hem in het vizier. Fluitend wandelde hij over het trottoir en keek hij af en toe geïnteresseerd naar de aangelegde voortuintjes. Wanneer je echter beter oplette, merkte je dat hij achterom keek of hij net gevolgd werd.

Dit spelletje herhaalde hij om de tien a twintig meter.

In het licht van de straatlantaarn konden we hem nu duidelijk observeren.

Een voorbij komend paartje, innige gearmd, dwong ons plat op de voorbank van de auto te gaan liggen om te voorkomen dat we ontdekt werden.

We hielden onze adem in toen de verliefden pal naast ons voertuig halt hielden voor een heftige zoenpartij. Na een paar minuten - op z'n moment lijken het uren - slenterde het tweetal verder.

Alsof de duvel er mee speelde, we waren na het romantisch intermezzo Schele Henk uit het oog verloren.

Een haastig onderzoek in de directe omgeving leverde niets op.

Razendsnel reden we naar het pension waar hij een kamer had. Er brandde geen licht, dus was hij vermoedelijk nog op pad!

We bleven posten totdat de eerste zonnestralen de nieuwe dag aankondigde. Zonder resultaat reden we terug naar het bureau.

Ook de gloeiende kop koffie kon ons niet opvrolijken. Op het moment dat de collega's van de vroege dienst het bureau betra¬den om ons af te lossen, ging de telefoon over.

"Een lijk in de kelder? We komen eraan!"

"Mannen onmiddellijk naar het huis van dokter Moonen. De poetsvrouw belde. Er ligt een lijk in de kelder!" Binnen twee minuten waren we ter plaatse. Een vrouw gekleed in een blauwe werkschort stond handenwringend in de deuropening.

Zonder nog iets te zeggen liep ze voor ons uit naar de kelder.

Met bevende hand wees ze naar het levenloze lichaam van een man. Het vale licht dat door het kelderraam naar binnenviel, bescheen het gelaat van.....Schele Henk!

Onderuit gezakt tegen een rek gevuld met flessen wijn, lag hij luid snurkend, zijn roes uit te slapen. In zijn linkerhand hield hij een lege fles geklemd, een plastic draagtas, gevuld met antieke voorwerpen gebruikte hij als hoofdkussen.

We droegen Schele Henk, die niet wakker te krijgen was naar buiten. De lege fles voorzien van het etiket Saint Emilion nam ik mee als aandenken!

Jo Kaiser

Oud-collega Jo Kaiser (81 jaar) begon in 1964 aan de Politieschool Doenrade met zijn opleiding voor de toenmalige gemeentepolitie van Heerlen. Zijn jarenlange werk bij de geüniformeerde dienst inspireerde hem tot het schrijven van korte verhalen uit zijn politiepraktijk in het Heerlense. Vanuit de politiepraktijk werd Jo Kaiser docent aan de Politieschool te Heerlen, waar hij tot zijn pensionering werkzaam bleef.

Zoals hij zelf zegt zijn takt, humor en mensenkennis de beste wapens van een politieagent, naast uiteraard het juist omgaan met pistool en wapenstok.

Van zijn hand verscheen in 1981 het boek "De brigadier rapporteert". Een bloemlezing uit de cursiefjes die Jo Kaiser vanaf 1978 wekelijks schreef in de zaterdag bijlage van Dagblad de Limburger.

In 1991 kwam zijn vervolgboek "Uit de wereld van een politieagent".

Léon D.

Het landelijk Bestuur heeft een nieuwe manier ontwikkeld om aanstaande leden het gemakkelijker te maken, lid te worden van onze geweldige internationale politievereniging. Zij hebben de keus gemaakt om dit digitaal te doen via onze website, of door te klikken op de QR code, zoals afgebeeld op de poster. Daarnaast denken wij dat sommige aspirant leden niet zo digitaal zijn en graag het vertrouwde inschrijfformulier willen gebruiken. Daarom beide mogelijkheden hierbij.

FRANS IN MEMORIAM

OVERDENKING "RARE TIJD"

We leven in een rare tijd. Dat zeiden onze (groot)ouders ook. Zij werden geconfronteerd met een jeugd, dus wij, die lak had aan al hun verworvenheden. Zij hadden met veel inzet erwoor gezorgd dat het vernietigde land en een desastreuse economie na de Tweede Wereld-oorlog weer opgebouwd kon worden. Opgebouwd met hele beperkte middelen die toen ter beschikking stonden, maar vooral door gebruik te maken van hun referentiekader. Namelijk zoals het hun was geleerd door hun ouders en grootouders. Inzet en de schouders eronder. Wij, hippies, provo's en andere wereldverbeteraars hadden daar lak aan en dat konden zij niet begrijpen.

Nu leven we ook in zo'n vreemde, nieuwe tijd. Nu kijken wij met onze geschiedenis naar de steeds meer "veron-persoonlijking" van de maatschappij. Individualisme en eigenbelang zijn de grote drijfveren in de wedijver naar het geld. Geld is macht, geeft status en aanzien en daar draait het (helaas) om in deze nieuwe wereld. Alle door ons verworven sociale waarden hebben een aanzienlijk minder belang.

Om het heilige geld wordt de één nog verder de grond ingestampt als de ander. Begrippen, die tot heden maatstaf gevend waren in onze sociale interactie, zoals respect, begrip voor elkaar, tevredenheid en eerlijkheid, zijn gedegradeerd tot derderangs "waanbeelden", het zijn bijna scheldwoorden. We worden op dit moment overspoeld door een golf van geweld. Je kunt het goed voelen. Er zijn krachten, ik noem ze energieën, die in een heftig gevecht zijn gewikkeld. Sommigen noemen het, het gevecht tussen de witte en de zwarte energie. De zwarte energie vecht voor haar laatste strohalm. Een strohalm om zich in deze tijd nog te kunnen vestigen. Exponenten hiervan zien we in de zinloze, verschrikkelijke uitspattingen van geweld. Ik zal de voorbeelden niet noemen, want die aandacht verdienen ze niet in deze overdenking. De positieve en witte energie zal uiteindelijk zegevieren. Helaas is op weg hiernaartoe, onze tijd, als een "slachtveld", bezaaid met slachtoffers.

De vraag rijst, kan het tij nog worden gekeerd, zo, dat er straks een stabiele, veilige en mooie wereld overblijft. Wordt er niet te veel vernietigd in deze nietsontziende strijd. Onze instelling, onze positieve energie zal moeten vloeien, ook naar die mensen die wij hebben gekozen en aangesteld om onze belangen te behartigen. Nee, ook voor hen nu even geen eigen belang meer. Het gaat nu niet meer of er bij de volgende verkiezingen hun stoeltje in het pluche weer gereed is. Nee, zij zullen nu moeten werken waar ze eigenlijk voor werden gekozen. Met een hoeveelheid niet aflatende en ongebreidelde positieve energie ons leiden en begeleiden naar een nieuwe, maar vooral positieve werkelijkheid. Is het nu de tijd voor een nieuwe generatie hippies, de nieuwe wereldverbeteraars? Ik hoop dat we onze kinderen, de jongere generatie genoeg waarden hebben meegegeven dat zij met ons samen deze nieuwe wereld gaan realiseren. En, zijn zij nog niet zover. Misschien moeten wij weer in actie komen. Niemand neemt ons dat recht af. Toen niet en nu niet!

FMJ